

ІННОВАЦІЙНИЙ ШЛЯХ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: ВЕКТОРИ, ПРОБЛЕМИ, РІШЕННЯ

Інновації займають чільне місце у розвитку підприємств і національної економіки України. Але сьогодні у держави є проблеми з розвитком інноваційної діяльності. Це, зокрема, проблеми правового, політичного, фінансово-економічного і технологічного характеру. До них відносяться не лише проблеми інституцій і фінансування, а й проблеми з людським капіталом.

Дослідження літературних джерел [1-5] показують, що проблемами розвитку інноваційної діяльності є:

- високі кредитні ставки;
- відсутність ефективної податкової, фінансово-кредитної і інвестиційної політики;
- відсутність залежності між збільшенням обсягів продаж і зростанням рівня фінансування наукових досліджень;
- відсутність умов для залучення позабюджетного фінансування (у першу чергу, фінансових ресурсів банків) в процес її розвитку;
- нерегульованість митної політики;
- недосконалість пільгового режиму для здійснення інноваційної діяльності;
- недостатність інформації про ринки збуту інноваційної продукції;
- неефективність національної інноваційної політики і інфраструктурного забезпечення її розвитку;
- незадіяність механізмів її підтримки;
- неконсолідованість і неконцентрованість наявних ресурсів на найбільш значних й перспективних напрямках її розвитку, ефективність яких підтверджена вітчизняним і міжнародним досвідом;
- неконтрольована і стихійна еміграція фахівців (так звані "мізків" й "білих комірців") тощо.

На сучасному етапі становлення національної економіки України, на наш погляд, можна виділити наступні основні шляхи подолання проблем і активізації розвитку інноваційної діяльності:

- розширення джерел фінансування її розвитку;
- розроблення і впровадження механізмів надання пільг суб'єктам господарювання, які впроваджують й реалізують інноваційну продукцію;
- надання середньострокових кредитів зі зниженою кредитною ставкою під цілі її розвитку;
- мотивування органів виконавчої влади і суб'єктів підприємницької діяльності до здійснення інноваційної діяльності, до її інтенсивного розвитку, до зменшення еміграції фахівців;
- суб'єкти господарювання мають бути основним джерелом

фінансування її розвитку, формування, оновлення і розширення науково-технічної бази, при цьому держава повинна заохочувати їх, стимулюючи надання необхідних їм субсидій й пільг;

- пошук партнерів для співпраці у здійсненні інноваційної діяльності.

Слід зазначити, що для реформування національної економіки України на інноваційних засадах, потрібно систематично залучати значні обсяги вітчизняних і міжнародних інвестицій. Так, для забезпечення нормального функціонування інноваційного процесу на національних теренах необхідно щорічно виділяти 2 – 3% від ВВП. На жаль, в Україні фінансування такого процесу менше 1% [3].

Таким чином, реалізація вищеперелічених заходів дасть змогу підвищити рівень ефективності розвитку інноваційної діяльності, стабілізувати процес оновлення виробництв, рціонально використовувати цільові інвестиції. Освоєння науково містких і прогресивних технологій дасть змогу підвищити рівень ефективності інноваційної діяльності й національної економіки України.

1. Амоша О.І. Інноваційний шлях розвитку України: проблеми та рішення / О.І. Амоша // Економіст. – 2005. – №6. – С. 28.2. Резнік Н.П. Способи активізації інноваційних процесів на промислових підприємствах / Н.П. Резнік //Формування ринкових відносин в Україні. – 2006. – №10. – С. 80 – 82. 3. Наукова та інноваційна діяльність в Україні [стат. щорічник] / Держкомстат України. За відповідні роки. 4. Говоруха Ж.А. Питання розвитку інноваційної діяльності підприємств України / Ж.А. Говоруха // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – №8 (74). – С.107.5. Солоха Д.В. Інноваційний розвиток як запорука забезпечення економічного зростання / Д.В. Солоха // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – №6 (72). – С.26.

Масник А.П.

студ. групи ЕКПм-12

Науковий керівник – к.е.н., доц. Ємельянов О.Ю.

СТРАТЕГІЯ ЗАПОБІГАННЯ НАСТАННЮ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

У сучасних умовах розвитку вітчизняної економіки, коли кон'юнктура товарних ринків та рівень цін на ресурси характеризуються суттєвими коливаннями, значно підвищується ризикованість господарської діяльності. Внаслідок цього підприємства зіштовхуються з високим ступенем невизначеності розвитку подій і такими ж несподіваними впливами зовнішнього середовища їх функціонування. При цьому у випадку загострення негативних наслідків цих впливів підприємства можуть опинитися у стані фінансової кризи [1, с. 12].

Для запобігання кризи велике значення має своєчасне виявлення ознак майбутньої кризової ситуації. Господарському керівнику, менеджеру необхідно вміти передбачати причини і джерела виникнення проблемних ситуацій і мати заздалегідь спроектований механізм їхнього розв'язання